

Titel: Den Franske Reputations merkværdige Sygdom og derpaa fulgte Død og Begravelse. Med en endnu aldrig saa holden Liig-Procession ved hendes Biesettelse i Forglemmelsens-Tempel under en kort men ziirlig Parentation. Tilligemed en curieux Skrivelse fra de Elisæiske Marker af den avanturieuse Ridder Don Quixott til en fornemme Dame Donna Grandezza. Samt en Samtale imellem tvende vandrende Riddere Don Sebastian og Don Pedro, Halvbrødre til Donna Grandezza, og Don Quixotts Blodsforvandte. [oversat fra tysk af M.L. og dedikeret til Conrad Wilhelm von Alefeldt, guvernør i Kbh.]

Citation: "Den Franske Reputations merkværdige Sygdom og derpaa fulgte Død og Begravelse. Med en endnu aldrig saa holden Liig-Procession ved hendes Biesettelse i Forglemmelsens-Tempel under en kort men ziirlig Parentation. Tilligemed en curieux Skrivelse fra de Elisæiske Marker af den avanturieuse Ridder Don Quixott til en fornemme Dame Donna Grandezza. Samt en Samtale imellem tvende vandrende Riddere Don Sebastian og Don Pedro, Halvbrødre til Donna Grandezza, og Don Quixotts Blodsforvandte. [oversat fra tysk af M.L. og dedikeret til Conrad Wilhelm von Alefeldt, guvernør i Kbh.]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18*, J. R. Thiele, 1770, s. 17. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_018-shoot-w1_018_002_p17_bZONE1189589/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Reisen blev da begyndt, og hans Pavelige Hellighed gav ham Betsignelsen med: Men da de vare nær ved Schotland, saae de et Spøgelse, af Gestalt som en skrækkelig Leopard, for hvis Brøsten de strax flggede, og i største Hast med usorrettet Sag kom tilbage.

Da nu Haabet saaledes slog Feil, blev den franske Reputation endnu slettere, og da hendes Indvolde begyndte at forraadne i hende, laae hun meest i sidste Aandedraet. Ludvig den XIV. kunde af Forbitrelse ei sove nogle Nætter, formodest ei nogen Middele var at finde for denne Sygdom. Hans Smerte steg da paa det høieste, da han fornem, at et Stikflod i den venstre Side ganske havde berøvet hende Livet.

En saa inderlig elsket Dames Død, var som det stærkeste Jordenlag og Jordskæl, hvorved hele Frankrig ræstede: ingen Stad, ingen Underdan, sparede her sine Taare, og man siger at Pæder i Rom skal have grædt bitterlig over dette Tab: Mange vil tvivle paa at hun er død salig, fordi hun i levende Live ei haver lagt sig efter andet end listige Rænker, glædet sig høiligen over sin Naboes Ulykke, gjort mange til Slaver som ei godvillig vilde tiene hende, udgydet meget uskyldigt Blod, og endnu i hendes store Svaghed, lod sig mærke med mange store Excesser.

Efter hendes Død har man hørt stor Bulder og ynkelig Piben, og har man holt for, at det
B for